

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської і фіно-угорської філології

Курсова робота
на тему: Роль вербальних засобів сугестії у англомовних текстах
інтерв'ю політичних діячів

Студентки групи МЛа 06-21
факультету германської філології і перекладу
денної форми здобуття освіти
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.041 Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська
Освітньо-професійної програми Англійська мова і
література, друга іноземна мова, переклад
Валовської Дар'ї Олександрівни

Науковий керівник:
кандидат філологічних наук, доцент
Мусієнко Юлія Анатоліївна

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Ministry of Education and Science of Ukraine
Kyiv National Linguistic University
Department of Germanic and Finno-Ugrian Philology

Term Paper

The role of verbal means of suggestion in English-language texts of
interviews of political figures

DARIA VALOVSKA

Group Lle 06-21

Germanic Philology and Translation Faculty

Research Adviser

Assoc. Prof.

YULIIA MUSIIENKO

PhD (Linguistics)

Kyiv 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ СУГЕСТІЇ	6
1.1. Поняття сугестії, класифікація та функції	6
1.2. Прагматичні особливості вербальної сугестії у політичному дискурсі	9
Висновки до Розділу 1	14
РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНУВАННЯ ВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ СУГЕСТІЇ У АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ ІНТЕРВ'Ю ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ	15
2.1. Класифікація та аналіз вербальних засобів сугестії за рівнями мови: фонетичним, лексичним, граматичним, стилістичним	15
2.2. Виявлення та оцінка сугестивного потенціалу вербальних засобів сугестії у англomовних текстах інтерв'ю політичних діячів	16
Висновки до Розділу 2	19
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	20
РЕЗЮМЕ	21
SUMMARY	22
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	23

ВСТУП

Мова використовується із метою впливу та маніпуляції із моменту її виникнення. Наші давні предки, які зрозуміли, як використовувати слово «маніпуляція» не як батіг, а як інструмент впливу, безсумнівно, були одними з перших маніпуляторів. Традиція вивчення маніпуляції сягає корінням у праці психологів К. Адріанова (2009), Н. Корольова (2014), соціологів М. Корнева і А. Коваленко (1995), та політологів Е. Доценко (1997), А. Цуладзе (1999).

Науковці С. Сінек (2015), Ф. П'юселік (2015), С. Стасюк (2010), Н. Місяць (2021) визначають маніпуляцію насамперед як вплив, що використовується для того, щоб спонукати людину зробити щось (надати інформацію, виконати дію або змінити поведінку) несвідомо або всупереч її волі, думці чи намірам. Сугестія має дуже довгу історію. Існує безліч книг, літературних пам'яток і міфів, які передавалися людьми по всьому світу. Засоби навіювання можна розділити на письмові (текстовий зміст і форма вираження, графіка, шрифти) і усні (Ковалевська, 2001).

Актуальність даної роботи зумовлена тим, що основним напрямком лінгвістичних досліджень є вивчення сугестивних особливостей дискурсу.

Мета роботи: дослідити основні лінгвістичні характеристики сугестії та виявити її вербальне вираження у англійських текстах інтерв'ю політичних діячів.

Об'єктом дослідження є англійські тексти інтерв'ю політичних діячів.

Предметом дослідження є вербальні засоби сугестії в текстах інтерв'ю політичних діячів.

Для досягнення мети були поставлені наступні **завдання**: визначити поняття сугестії; охарактеризувати класифікацію та функції вербальної сугестії; проаналізувати прагматичні особливості вербальної сугестії у політичному дискурсі; охарактеризувати класифікацію та аналіз вербальних засобів сугестії за рівнями мови: фонетичним, лексичним, граматичним, стилістичним; дослідити виявлення та оцінку сугестивного потенціалу вербальних засобів сугестії у англійських текстах інтерв'ю політичних діячів.

Матеріалом дослідження є англійськомовні політичні дискурси.

Методи дослідження. Серед когнітивно-лінгвістичних методів, що використовуються для визначення концептуального аналізу та структури англійськомовного політичного дискурсу, ми хотіли б зупинитися на методах концептуального аналізу, що використовуються для визначення структури англійськомовного політичного дискурсу.

Наукова новизна дослідження. Здійснено аналіз сутності поняття інтерв'ю, його визначення, ознаки та функції.

Теоретична значимість роботи це дослідження, яке виросло з його внеску у вивчення сучасних англійськомовних текстів політичних інтерв'ю.

Практична значимість роботи. Отримані результати та висновки можуть бути використані у практиці викладання англійської мови, а також у теорії та практиці перекладу.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел, додатку. Загальний обсяг роботи – 22 сторінки.

У **вступі** обґрунтовано вибір теми, актуальність дослідження та його наукову новизну. Визначено мету, завдання, предмет і методи дослідження.

У **першому розділі** розглядається поняття підтексту, його класифікація та функції, а також прагматичні особливості підтексту в політичному дискурсі.

У **другому розділі** охарактеризовано класифікацію та аналіз вербальних засобів сугестії за рівнями мови, а також виявлення та оцінку сугестивного потенціалу вербальних засобів сугестії у англійськомовних текстах інтерв'ю політичних діячів.

Висновки підсумовують результати дослідження та узагальнюють інформацію про актуальність онлайн-медіа та використання граматичних засобів вираження в інтерв'ю з сучасними політиками.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ СУГЕСТІЇ

1.1 Поняття сугестії, класифікація та функції

Вербальне навіювання – найефективніший засіб впливу на реципієнта інформації, що зумовлює частоту його використання у медійному дискурсі. Як зазначається у праці В. Чубур (2007) загальний механізм сугестії базується на апелюванні до емоційного стану реципієнта, що виводить його зі стану «емоційної рівноваги» і призводить до формування некритичного сприйняття та ірраціональної оцінки інформації. Однак реципієнт оцінює подану йому інформацію, незважаючи на свій емоційний стан, створюючи таким чином ілюзію об'єктивності в оцінці.

М. Желтухіна (2004) визначає навіювання як «процес впливу на розум, емоції, волю і серце сугестора, який пов'язаний зі зниженням усвідомленості, аналізу та критичності у сприйнятті інформації»; О. Шелестюк (2009) доповнює наведене визначення феномену навіювання, зазначаючи, що такий вплив здійснюється за рахунок «послаблення контрольної-координаційної функції та її значення в процесі усвідомлення та реалізації нав'язаного змісту, а також відсутність цілеспрямованого та активного розуміння, детального логічного аналізу та оцінки з боку реципієнта» (Шелестюк, 2009).

У цьому зв'язку, сугестія завжди апелює до емоцій, відчуттів, звичок і цінностей іншої людини і через них впливає на її підсвідомість, змінюючи або формуючи нові погляди і переконання, створюючи певний душевний стан або спонукаючи до певної поведінки (Трубіцина, 2013): Хуліганська молодь, яка зірвала синьо-жовті прапори та тризуби з фасадів державних установ, відмовляється визнати, що саме вона своїми деструктивними діями позбавила "дідів, які воювали" пенсій і зруйнувала систему, яка давала їм на це кошти. Як це можливо, що грошей немає? Це неможливо! (Тиждень. – 14.11.2014).

В. Чубур (2007), у свою чергу, визначає механізм навіювання таким чином: «Емоційна сфера збуджується і водночас гальмується розумова сфера, в

результаті чого інформація сприймається без критичної оцінки та логічного аналізу» (Чубур, 2007).

Як зазначається в роботі І. Авдеєнко, однією з визначальних ознак сугестії є її прихований характер. Через імпліцитний характер сугестії реципієнт зазвичай не усвідомлює, що текст містить імпліцитні засоби, а тому є більш «відкритим» для навіювання, переконання, нав'язування моделей дійсності та формування певної світоглядної установки: *Я була не на Банковій з чоловіком і донькою, а йшла додому, на Інститутську. Я не можу зрозуміти, яка загроза була для 54-річної жінки, яка йшла по вулиці. Що було в голові у бійця «Беркуту», який наздогнав цю сім'ю і почав бити, може встановити тільки психіатр* (Українська правда. – 11.12.2014).

І. Авдеєнко (2001) з цього приводу зазначає: «Чим менше уваги приділяється процесам і значенням, які змінюють концептуальну систему реципієнта в процесі сприйняття та інтерпретації повідомлення, тим менша контр-імпліцитна реакція і тим більший ефект імпліцитного впливу» (Авдеєнко, 2001). Потенційна природа сугестії створює у реципієнта «ілюзію незалежності у виборі власної поведінки».

Л. Ільницька (2006) перераховує такі чинники впливу сугестії в дискурсі: «соціальний статус пропонуючого, психічні характеристики адресата, стосунки між ними, характеристики, що складають сугестивне повідомлення, лінгвістичні здібності адресанта, адресат» (Ільницька, 2006).

Термін «сугестія» має багато визначень для різних понять, включаючи навіювання, маніпуляцію, гіпноз і вплив. Важливо розуміти сугестію як форму примусу. Воно є результатом гіпнозу різної глибини і використовується для зміни поведінки людини (Безребра, 2007).

Згідно Л. Ільницької (2006) сугестія виконує наступні функції:

1) пізнання: допомагає зрозуміти світ і побудувати психологічну (ментальну) карту: *«Once you try it, you won't buy it again»;*

2) креативність, активізує емоційний світ і проникає у підсвідомість: *"We care about you!"* ;

3) регулятивність, яка створює певну атмосферу і підвищує ефективність їхньої роботи та водночас контролює їхні емоції: *"Do it!" You can do it!"*;

4) реалістичність: досягання цілей, які є реальними і конкретними для іншої сторони: *"After all, there is always something to strive for and it always makes sense"*;

5) трансформаційність: представляє адаптацію іншої сторони до процесу зміни переконань, довіри та ставлення: *"thought leader"*;

б) гармонійність: створює дружню, невимушену атмосферу і знімає напругу з тих, кого представляють *«The finest taste!"* (Ільницька, 2006).

Саме сугестивний характер впливає на особистість суб'єкта (у сфері психотерапії термін психотерапія з часом став універсальним, якщо ми говоримо про сугестивні дослідження) (Barber, 1995).

Коли ми використовуємо слово «пропозиція» в англійській мові, ми представляємо план або ідею для розгляду іншими (Павлуцька, 2008).

Більшість людей постійно користуються «пропозиціями». Наприклад, коли вирішують, що робити, дають поради чи допомагають комусь. Тож давайте подивимося, як слово «пропозиція» вживається в англійській мові:

How about/what about + -ing?

What are we planning tonight? - How about going to the movies? - Sounds good!

How about + present simple?

How about starting a book club?

What about opening your present now?

Фраза **«how about та what about + noun phrase»** «Як щодо + іменник»:

"How about going to the movies tonight?", "What about having pizza for dinner?"

Why not ...? and why don't ...?

Використовуємо **"why not"** (чому б і ні) для сугестивного впливу: *"Let's talk about something else", said Cristina. "Why not?"*

Could. Слово «**could**» (з міг би). Одні нейтральні, інші сильні. Негативна форма «**couldn't**» сильніше стверджує: “*I could swim when I was younger.*” “*I couldn't find my keys this morning.*”

I thought we might/could. Фрази **I thought we might** або **I thought we could**: “*I thought we might go for a walk this evening*”, “*I thought we could try that new restaurant*” (Павлуцька, 2008).

Як зазначав С. Ніколаєнко (2011) у своїй праці, навіювання за своєю психологічною природою передбачає: вплив навіювання на почуття, установки і несвідомі мотиви (сугестивні інструкції), що включає суворі директивні команди і сильні невербальні стимули з боку адресата; вплив навіювання на поведінку (сугестивні накази і команди), що включає слабкі «повторювані» стимули і «переконуючі» вербальні м'які форми навіювання із «переконливими» пропозиціями. Відтак, сугестія може використовуватися в повсякденному спілкуванні, але також може застосовуватися як спеціально організована форма комунікації.

Підсвідомість (несвідоме), об'єкт сугестивного впливу, можна описати як: інструкції реципієнта - підсвідомість, підсвідоме визначення/виконання поведінки + набір особистих/індивідуальних смислів, не контрольованих свідомістю (Безребра, 2007).

Таким чином, сугестія спрямована на зміну поведінки, думок і почуттів інших людей.

1.2 Прагматичні особливості вербальної сугестії у політичному дискурсі

Сучасна політика взаємопов'язана з медіа, а політичний дискурс слід вивчати в контексті різних політичних явищ. Наразі не лише окремі політичні лідери, а й висвітлення їхніх дій та подій привертають значну увагу в інформаційному просторі (Ільницька, 2006).

Сьогодні питання політичного маніпулювання викликає особливий інтерес у зв'язку з появою інформаційного суспільства, розширенням демократичних свобод і розвитком громадянського суспільства.

Поширення високопродуктивних систем передачі та обробки інформації в сучасному суспільному житті призвело до кардинальних змін у мистецтві політичного маніпулювання (Павлуцька, 2008).

Як правило, різні фонологічні, лексичні, морфологічні категорії, синтаксичні конструкції та текстові категорії використовуються як інструменти мовленнєвого маніпулювання в інтеракціях. Рівні фонетичної маніпуляції в цьому дослідженні – фонологічний, лексичний та граматичний (Павлуцька, 2008).

На фонологічному рівні фонетичне маніпулювання здійснюється за допомогою спеціальних звуків та графічного оформлення повідомлень. Використання фонологічних засобів є прерогативою усного мовлення, де використовуються інтонація, тон, голосовий наголос і паузи.

У мас-медійному політичному дискурсі засоби мовленнєвого маніпулювання широко використовуються в усному мовленні. На фонологічному рівні вони присутні як в усному, так і в писемному мовленні. Досить рідко ці засоби використовуються для передачі особливостей звукового оформлення тексту. А саме, прикладами алітерації та ритму є такі заголовки: *re-win, re-run, re-up*. Автор використовує паралельні конструкції з односкладовим кореневим префіксом *re-plus*. Це створює особливий ритм і динамізм, надає енергійного тону решті тексту та використанню рими і ритму в наступних заголовках: *gold speaks, as it walks* (Ковалевська, 2001).

Лексичні засоби маніпулювання мовленням є найширшою і найчастіше використовуваною сферою інструментів маніпулювання мовленням. Як найширший клас, лексичні засоби маніпулювання мовленням можна систематизувати на основі семантичних властивостей, таких як семантика, синтаксис і прагматика. Отже, залежно від того, який аспект лексичної одиниці

як мовного знака задіяний у маніпуляції, лексичні засоби можна поділити на три групи: лексико-семантичні, лексико-синтаксичні та лексико-лексичні.

Номіналізація є одним із лексико-семантичних засобів і передбачає перетворення дієслівних конструкцій на віддієслівні іменники. У цьому зв'язку зазначимо, що номіналізація є засобом деперсоналізації дій і широко поширена в політичному дискурсі. Семантичним наслідком заміни особової форми дієслова похідним іменником є те, що зникає суб'єкт або предмет розповіді. Наприклад: "*It is well known that Arab migrants are insulted and abused*". Тут, використовуючи іменники "*insulted*" та "*abused*" (без відповідних дієслів дії), автор може утримувати тему дії.

Метафори та метонімії широко використовуються в політичному дискурсі в ЗМІ. Наприклад, у наведеному нижче уривку результати виборів у штаті зображені з різних точок зору: перемога чи поразка. *Former Bush administration official: On Tuesday, ousting the incumbent governor of Indiana, Republican Bob Brown suffered a disappointing defeat against a political newcomer, Democrat Brian Schweitzer.* Першим використаним зворотним терміном є «витіснення», що означає «витіснити когось із владної позиції, особливо з власної позиції» (Дорофєєва, 2004).

«Мова амеб» – це так звана «прозора» мова, яка не має нічого спільного з реальними контекстами. Вона може використовуватися в більшості контекстів, оскільки не має відношення до реальних об'єктів та явищ. Характерною особливістю такої мови є те, що вона має надзвичайно широкий спектр значень у контексті політичного дискурсу в медіа. Вона позначає абстрактне поняття, яке не має конкретного змісту». "*Brilliant universality*" – це той самий прийом, що й «амебна мова», також відома як «блискуча двозначність». Це «набір гармонійних слів, які викликають гарне ставлення в аудиторії, але не мають точного конкретного значення. *The White House and commentators who support it have repeatedly suggested that selective media coverage of the terrorist attacks in Iraq has distorted U.S. public opinion, and this is confirmed by the recent U.S. State Department report on human rights practices in Iraq.* «Громадська думка США»

не має конкретного змісту і не має нічого спільного з реальним предметом обговорення. Оцінюються абстрактні поняття, які мають сприятливий ефект. Такі твердження часто використовуються в медійному політичному дискурсі і мають на меті висловити думку внутрішнього населення, що ґрунтується на наукових доказах (The Full Text of Barack Obama's Victory Speech, 2008).

Неологізм визначається як «вторгнення в мову з метою програмування». Ефективність таких лексичних одиниць залежить від кількох факторів. Вони можуть надавати більш точне значення або, навпаки, маскувати значення і наближати його до амебного слова чи терміна, але в будь-якому випадку вони завжди привертають увагу читача. *The United States has clearly stated its opposition to Hezbollah in Lebanon and its support for Israel's operations against Hezbollah.*

Часто використовуються парафрази приказок та прислів'їв. Наприклад, "*Cheney pans Kerry's goose*". У наведеному вище прикладі фразеологічна одиниця *pan sb's goose* вживається у значенні «втягнути когось у серйозні неприємності» (Longman Dictionary of Contemporary English, 1995), а також для позначення реальної ситуації. Він також асоціюється з гусями (*Kelly shot a goose on a early morning hunt in Boardman, Ohio*). Таким чином, автор створює каламбур (гру слів), в якому зберігається як пряме, так і алюзивне значення виразу в його контексті.

Перефразування та конкретизація – це лексико-семантичні лінгвістичні засоби, котрі мають на меті підкреслити певні аспекти багатогранного явища (людини, предмета чи ситуації) зосередитися на деяких його ознаках. Перефразування дозволяє замінювати слова або акцентувати увагу на певних ознаках, тобто приховувати деякі їхні аспекти (Джуганстранська, 2007). Наприклад, наступна заява стосується характеру Афганістану, країни, звільненої за допомогою США. *"It is very disturbing that the country we helped to liberate is prosecuting a person for choosing a particular religion"*.

Використання займенників особливо поширене як апеляція до аудиторії або демагогічний прийом: «солідарність» і «ми». Наприклад, *"This is my*

country." Fadil said. "I was born here and I want to die here. I don't want to go abroad. We, the students, are going to change this. It is our duty." In this sentence, the plural pronouns "I", "my", "we", "our" and "here" interact". Головною дійовою особою є займенник солідарності ми, який повторюється в тому ж реченні і характеризується уточненням окремого студента. (President Discusses Freedom and Democracy in Latvia, 2005).

Імпліцитність широко використовується, оскільки основною функцією конотації є вплив. Слова з оцінними конотаціями не з'являються безпосередньо в тексті, але вони викликають певну оцінку, яка відображається в їхньому значенні (Безребра, 2007).

Наприклад, *An unsuccessful ban by Governor Robert Ehrlich Jr. prohibits state officials from communicating with reporters and columnists of the Sun newspaper.* Відтак, слово "unsuccessful" має оціночний елемент. Це відбувається тому, що це прикро, часто з серйозними і небезпечними наслідками.

Складна лексика, маючи певне значення, є незвичною і незрозумілою для аудиторії. Така особливість використовується в маніпулятивних цілях.

Ідеологічні аспекти можуть визначатися в самому тексті, як на лексичному рівні (що відображається, наприклад, у навмисному виборі або уникненні певних слів), так і на граматичному рівні (наприклад, використання пасивних конструкцій для уникнення вираження суб'єктивності). Ідеологічні аспекти можуть бути очевидними в тексті, а можуть і не бути, залежно від теми, жанру та комунікативних цілей тексту (Каліщук, 2015).

Як морфологічний інструмент, найбільш вражаючим є використання пасивного стану замість активного. Принцип його дії подібний до принципу лексичної номіналізації, яка ставить відповідальну сторону (особу) «в тінь». Наприклад ... *Arab Australians and Muslim Australians of other backgrounds can be vilified and even publicly attacked.* (Моркотун, 2014).

Висновки до Розділу 1

Сугестія, як різновид прихованого впливу на отримувача інформації, є однією з фундаментальних ознак медіадискурсу, виконуючи як маніпулятивну, так і інформативну функції.

Мета сугестії – ввести об’єкт впливу в транс, навіяти щось, спонукати до певної поведінки. Сьогодні сугестивна лінгвістика дає можливість маніпулювати аудиторією.

Вивчення вербального навіювання важливе для розуміння того, як мовні вирази впливають на людей і змінюють їхні стани. Воно допомагає виявити техніки маніпуляції та забезпечити захист інформаційного простору.

РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНУВАННЯ ВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ СУГЕСТІЇ У АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ ІНТЕРВ'Ю ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ

2.1 Класифікація та аналіз вербальних засобів сугестії за рівнями мови: фонетичним, лексичним, граматичним, стилістичним

Серед засобів стилістичної виразності активно використовуються метафора, антитеза, гра слів, гіпербола, паралелізм та епітети.

Метафора є ефективним засобом. Використовувані в сухих текстах політичного медіа-дискурсу, вони здатні «чітко зафіксувати та унаочнити певні явища життя, висвітлити сутність цього явища, краще зрозуміти, оцінити та визначити його». Визначення товару чи послуги повинно викликати певні асоціації та ідеї. Метафори також можуть допомогти в цьому відношенні, якщо образ реклами потрібно запам'ятати, засвоїти і «розворушити» у свідомості споживача (Кухаренко, 2003).

У блоці метафори використовується повний переклад, якщо і мова оригіналу, і мова перекладу відповідають мовним конвенціям і традиціям, які виражають афективну та оціночну інформацію, використану в метафорі (Кухаренко, 2003).

Наприклад, *The United States... ..did not look up into the sky and see the boundless emptiness of the unknown, but a new frontier that they dared to open and explore.* Америка... ..підняла погляд до неба і побачила не безмежну порожнечу невідомого, а нову межу, яку наважилася відкрити і дослідити.

Антитеза – це контрастний стиль письма в літературних і ораторських творах, в якому поняття, положення, образи і стани речей пов'язані між собою і різко протиставлені загальною конструкцією або внутрішнім змістом. Наприклад, *Some people have something to live for, while others have nothing to live for.*

Гіпербола – навмисне перебільшення для посилення виразності та підкреслення думки. *Наприклад, The best built cars in the worldl* - найкраще зроблені автомобілі у світі (автомобілі Toyota).

Паралелізм – це парна структура пов'язаних слів, словосполучень і речень. Також називається паралельною структурою. *Наприклад: "To teach that reconciliation is not about ignoring the brutal past, but about resisting its inclusion." Generosity and truth. He changed the law, but he also changed hearts"* (President Barack Obama, memorial service for former South African President Nelson Mandela, December 10, 2013).

Оцінно-емоційний зміст набагато виразніший в індивідуально створених пейоративів (Ільницька, 2006), ніж у постійних пейоративів традиційного характеру. Мовна гра останніми роками широко вивчається в контексті різних стилів комунікації. Створення мовної гри полягає у наданні аббревіатурам вторинних значень, які можуть бути загальноживаними, іронічними або саркастичними.

2.2 Виявлення та оцінка сугестивного потенціалу вербальних засобів сугестії у англomовних текстах інтерв'ю політичних діячів

Сугестія може бути виражена граматичними засобами, такими як неозначені займенники, модальні дієслова та допоміжні дієслова, або синтаксичними засобами, такими як алітерація, повтор, протиставлення, вступні конструкції та риторичні запитання.

Як зазначав Дж. Остін (1962) залежно від типу мовленнєвого акту розрізняють соціальні мовленнєві акти (соціальні неінформативні мовленнєві акти з використанням кліше, такі як привітання, клятви та молитви), волюнтативні мовленнєві акти (мовленнєві акти, які виконують волю мовця, такі як команди, прохання, відмови та поради), інформативно-оцінні мовленнєві акти (мовленнєві акти, такі як звинувачення, похвала, закиди, образи та погрози) мовленнєві акти, що встановлюють соціально-моральні, правові та міжособистісні емоційні відносини).

Перлокутивний критерій (реакція співрозмовника) є основою для виділення таких видів мовного маніпулювання: оцінне (зміна суб'єкт-об'єктних відносин і значення об'єкта для суб'єкта); емоційне (формування загального емоційного настрою); раціональне (перебудова категоріальної структури індивідуальної свідомості, (введення нових категорій) (A World Stands as One. 2008).

Використання певних невідомих замін погіршує зміст речення: *"Whomever the governor chooses, I don't mind," he said.* У цьому випадку політики підкреслюють, що це означає, що вони мають довіру до своєї посади, незалежно від того, кого призначить уряд. Модальні дієслова мають певний вплив на медіа. Модальність - це категорія, яка стосується значення дієслова та його здатності виражати ставлення мовця до дійсності. Зокрема, оратори можуть не рекомендувати слухачам підкреслювати певні дії: *Currently, more than 55% of the US workforce is subject to binding arbitration. This private judicial system should be abolished.*

Далі автор тексту медіа-дискурсу використовує модальні дієслова для вираження того, що слід зробити *need: There is a broader need.*

Інверсія – це форма поетичного синтаксису, яка з'являється, коли слова поєднуються у незвичний спосіб для вираження емоції або значення: *no name for Congressman Mick Mulvaney, who had been named as a candidate to succeed him.* Конгресмен Мік Малвейні, ім'я якого, згадувалося як потенційний наступник, не названий.

Крім того, імпліцитне письмо передбачає використання автором повтору, який є ще одним риторичним засобом імпліцитного впливу.

У політичному тексті повтор використовується насамперед як засіб привернення уваги читача до певного явища: *We know you didn't do this just to win an election. There is new energy to be harnessed, new jobs to be created, new schools to be built, and threats to be met, alliances to be rebuilt. They belong to all of you.*

Завдяки своїй частотності вживання та семантичному наповненню ці слова є ключовими для тексту. Стилiстичнi прийоми впливають на емоцiї реципiєнта, що дозволяє безпосередньо реконструювати образ свiту.

Антитеза (протиставлення) утворюється шляхом зiставлення слiв i словосполучень з протилежними значеннями. Антитеза на основi антонiмiв дозволяє дати пряму оцiнку публiчнiй особi: *"At the Los Cabos summit, Hu Jintao said that the global economy is currently on the road to recovery and the prospects for economic growth are improving. However, volatile and uncertain factors in the recovery remain prominent, global aggregate demand is still insufficient, and economic growth in major countries is weak. It has become more difficult for countries to adjust their macroeconomic policies. Hard work is needed to achieve strong, sustainable, and balanced global economic growth"* (Statement by the President on Ukraine, 2014).

Вставнi та сталi вирази. Вони додають тексту уяви, емоцiй та переконливостi. Крім того, сталi вирази доповнюють iншi лексичнi елементи. Зокрема, використання вставних виразiв виражає таке ставлення, як впевненiсть: *"In the current global economic situation, all Member States must work together to sustain growth, promote stability, consolidate and strengthen the momentum of the hard-won economic recovery in a spirit of mutual assistance, mutual benefit and mutual advantage"*.

Риторичне питання – це риторичний прийом, який використовує питання з відповіддю. Оскільки відповідь на запитання заздалегідь підготовлена, такі риторичні запитання є не засобом спонукання до роздумів, а засобом спрямування думок запитувача у вигідному для автора напрямку: *How do we categorize the ridiculousness of revealing the open secret that we have known all along how deadly and easily contagious Covid-19 is? How do we categorize it?*

Анафора вводиться в текст за допомогою повтору. Наприклад, повторюючи фразу "продовжувати" в інтерв'ю мексиканським ЗМІ, мовець створює імпліцитний ритм, необхідний для виступу, здійснює логічно побудований директивний вплив і акцентує увагу на потребі. Наприклад: *"To*

this end, we should strengthen macroeconomic policy coordination and continue to seek win-win situations in cooperation. We should continue to push forward reforms of the international financial and monetary system, complete the IMF's quota and governance reform tasks as soon as possible, improve the international monetary system, and strengthen international financial supervision. We must continue to oppose protectionism in its various forms and push forward the Doha Round of negotiations. Continuing our focus on development, we must work to promote the economic development of developing countries in order to stimulate growth in global aggregate demand" (Progress Report in the War on Terror: Address at the FBI Academy, 2005).

Використовується широкий спектр граматичних, лексичних і синтаксичних засобів «підтексту», зокрема неозначені займенники, модальні дієслова, інверсія, повторення, зіставлення, сталі вирази та риторичні запитання. Можливість маніпулювання цими засобами реалізується через використання специфічних граматичних форм і конструкцій, які підтверджують думку автора або виражають критичне ставлення (The Full Text of Barack Obama's Victory Speech, 2008).

Висновки до Розділу 2

У лінгвістичних дослідженнях інтерв'ю, особливо політичних, вивчається використання вербальних засобів сугестії. Це різноманітні мовні прийоми, які сприяють досягненню бажаного результату в комунікації: Вивчення інтерв'ю включає аналіз різних типів текстів, їх функціональних особливостей та стилістичних характеристик. Інтерв'ю відіграє важливу роль у мовленні, особливо в політичному контексті. Інтерв'ю - це специфічний жанр, який має свої особливості та завдання. Різні підходи до класифікації інтерв'ю допомагають зрозуміти його різноманітність. Розглядається будова інтерв'ю, яка включає вступ, основну частину та висновки. Політичне інтерв'ю – це специфічний піджанр, який відображає питання політики та діяльності політичних діячів.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Сугестія на лексико-семантичному рівні починається із вибору та використання слів з більш концептуальними значеннями. Політичні ЗМІ також мають імпліцитний вплив. Політичні ЗМІ проливають світло на невелику частину концептуального змісту такої лексики, залишаючи інші позначення, які не є релевантними для політичних цілей. Громадськість, керована політиками та ЗМІ, може сприймати використання таких термінів як належне.

Алгоритм підтексту в політиці схожий на алгоритм переконання, зараження та наслідування.

Можна виділити такі основні фактори, що впливають на рівень сугестивності:

1. Конкретність ключових слів та образів, тобто використання слів, значення яких легко уявити.
2. Вплив звукосполучень. Деякі звукосполучення можуть сприйматися як конкретні образи, а також викликати певні емоції.
3. Виявлення конкретних і зображувальних якостей. Чим вищий рівень абстракції, тим слабша пропозиція. Окрім використання ключових слів з оригінальним змістом, глядач повинен мати можливість візуалізувати переваги продукту.
4. Вербальна динаміка Добре продумана динаміка мови може зробити практично будь-яке повідомлення більш переконливим. Тон голосу - один з найважливіших елементів пропозиції.
5. Міміка та жести, якщо вони відповідають ситуації, можуть сприйматися як емоційне залучення та зацікавленість, сприяти позитивному ставленню та побудові довіри.

Іншими словами, маніпулятивні методи існували, існують і будуть існувати. Немає сумнівів, що сугестивні методи, стратегії та техніки широко розвиваються і використовуються сьогодні в багатьох сферах повсякденного життя.

РЕЗЮМЕ

Курсова робота присвячена дослідженню вербальних засобів сугестії у англomовних текстах інтерв'ю політичних діячів. Інтегруючи підходи до тлумачення поняття дискурсу, можна охарактеризувати дискурс як складне когнітивне та комунікативне явище.

Розглянуто особливості поняття «сугестії» та прагматичні особливості вербальної сугестії в політичному дискурсі.

Розглянуто класифікацію та аналіз вербальних засобів сугестії за рівнем мови (фонетичним, лексичним, граматичним, стилістичним).

Результати дослідження текстів політичного інтерв'ю англійською мовою як матеріалу можуть у майбутньому стати основою для інших видів лінгвостилістичних описів цього жанру іншими мовами як матеріалу, а також текстів інтерв'ю у відповідних гуманітарних контекстах, таких як стилістика, психологія, соціологія, лінгвокультурологія, прагматика тощо, може бути корисним для наукових досліджень.

Ключові слова: сугестія, вербальна сугестія, політичний дискурс, інтерв'ю.

SUMMARY

The course work is devoted to the study of verbal means of suggestion in English-language texts of interviews with political figures. By integrating approaches to the interpretation of the concept of discourse, we can characterize discourse as a complex cognitive and communicative phenomenon. We consider the peculiarities of the concept of «suggestion» and the pragmatic features of verbal suggestion in political discourse.

The classification and analysis of verbal means of suggestion by language level (phonetic, lexical, grammatical, stylistic) are considered.

The results of the research of political interview texts in English as material may in the future become the basis for other types of linguistic stylistic descriptions of this genre in other languages as material, as well as interview texts in relevant humanitarian contexts, such as stylistics, psychology, sociology, linguistic culture, pragmatics etc., may be useful for scientific research.

Keywords: suggestion, verbal suggestion, political discourse, interview.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безребра, Н. (2007) *Лінгвостилістичний та семантико-когнітивний аспекти поетики Е. Дікінсон*. Автореф. Дис. канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови».
2. Джугастрянська, Ю. (2007). Категорія «сугестія» та її супідрядні поняття *Філологічні студії. Вип.10. К.: ВПЦ «Київський університет», 160-164.*
3. Дорофєєва, М. (2004). *Особливості самопрезентації суб'єкта в політичній промові. Проблеми семантики слова, речення та тексту*. Вид. центр КНЛУ.
4. Засєкін, С. (2001) *Дискурсивні маркери когерентності англomовного діалогічного тексту: когнітивний та прагматичний аспекти*. Дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови».
5. Ільницька, Л. (2006). *Англomовний сугестивний дискурс*. Дис. канд. філол. наук. Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка.
6. Каліщук, Д. М. (2015). Фрейм ENEMY у дискурсі Барака Обама. *Молодіжний науковий вісник інституту іноземної філології*. Наук. журн. № 2, 35–39.
7. Ковалевська, Т. Ю. (2001). Психолінгвістичні особливості політичного дискурсу. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна*. Вип. 33, 237-242.
8. Корнєв, М., Коваленко, А. (1995). *Соціальна психологія*. Київ.
9. Кухаренко, В. А. (2003). *Практикум зі стилістики англійської мови*. Вінниця. Нова Книга.
10. Линтвар, О. М. (2014). *Індивідуальний авторський стиль (ідіостиль), ідіолект автора художнього твору*. Вид-во. нац. ун-ту «Острозька академія».
11. Лісіна, З. В. (2018). *Мовленнєвий жанр політичного інтерв'ю як реалізація категорії діалогічності*. ОНУ ім. І. І. Мечникова, філол. ф-т, каф. прикладної лінгвістики. Одеса.

12. Місяць, Н. (2021). *Психологічна природа мовленнєвого маніпулювання*. Житомирський державний університет імені Івана Франка, Житомир.
13. Моркотун, С. (2014). Сугестивний характер англомовних медіатекстів. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. №73, 185–188.
14. Ніколаєнко, С. (2011). *Психологічні особливості базових видів сугестії*. Світогляд-Філософія-Релігія. ДВНЗ «УАБСНБУ» Інститут філософії ім. Г. Сковороди. Суми.
15. Остроушко, О. (2011). Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства (на матеріалі творів Л. Костенко, І. Драча). *ДВНЗ «УжНУ»*. Вип. 16. Ужгород, 393-395.
16. Павлуцька, В. О. (2008). Політичний дискурс: особливості та функції. *Вісник Житомирського державного університету*. Вип. 39. Філологічні науки. Житомир, 218–222.
17. Серажим, К. С. (2004). Інтерв'ю з політиком як типовий жанр актуалізації сучасного політичного. Київ, 43-51.
18. Сінек, С. (2015). *«Почни з ЧОМУ, або як відомі лідери надихають до дії кожного»*. Київ. «Основи».
19. Слухай, Н. В. (2002). *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. Київ. Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет».
20. Стасюк, Т. (2010). Технології мовного впливу як компонент сучасної комунікації. *Українська правда*. Дніпропетровськ. № 1, 82-87.
21. Трубіцина, О. (2013). Мовні засоби реалізації сугестії в китаємовній масовій комунікації (на прикладі інтерв'ю Ху Цзіньтао іноземним ЗМІ). *Східний світ*. № 2-3, 126-131.
22. Austin, J. (1962). *How to do things with words*. Cambridge. Mass. Harvard Univ. Press. 166 p.

23. Barber, B. (1995). Participatory Democracy. *Encyclopedia of Democracy*. Vol. 3. New York. P. 923. 101
24. President Discusses Freedom and Democracy in Latvia. May 7, 2005 [Electronic resource]. – Mode of access: <https://2001-2009.state.gov/p/eur/rls/rm/45770.htm>
25. President Bush and Prime Minister Tony Blair of the United Kingdom Participate in Joint Press Availability. May 25, 2006 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://2001-2009.state.gov/p/eur/ls/rm/66954.htm>
26. President Bush and Secretary Rice Discuss the Middle East Crisis. August 7, 2006 [Electronic resource]. – Mode of access: <http://2001-2009.state.gov/secretary/rm/2006/70046.htm>
27. Progress Report in the War on Terror: Address at the FBI Academy. July 11, 2005 [Electronic resource]. – Mode of access : <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/news/releases/2005/07/text/20050711-1.html>
28. President Discusses Freedom and Democracy in Latvia. May 7, 2005 [Electronic resource]. – Mode of access: <https://2001-2009.state.gov/p/eur/rls/rm/45770.htm>
29. Pucelik, F. (2013). *Origins of Neuro Linguistic Programming*. PCG. 253c
30. Violence in Iraq & the War on Terror: Address to the American Legion. February 24, 2006 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/02/24/AR2006022400793.html>
31. The Full Text of Barack Obama's Victory Speech. November 05, 2008. [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.independent.co.uk/news/world/americas/the-full-text-of-barack-obamas-victory-speech993008.html>
32. Statement by the President on Ukraine. July 18, 2014 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.whitehouse.gov/the-pressoffice/2014/07/18/statement-president-ukraine>

33. Barack Obama's Speech on Middle East – Full Transcript [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.guardian.co.uk/world/2011/may/19/barack-obama-speech-middle-east>

34. Obama UN Speech Transcript 2013 [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.politico.com/story/2013/09/obama-unspeech-transcript-2013-97261.html>

35. A World That Stands as One. July 24, 2008 [Electronic resource]. – Mode of access : <https://my.barackobama.com/page/content/berlinvideo>

36. Remarks by the President in State of the Union Address. January 25, 2011 [Electronic resource]. – Mode of access : <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2011/01/25/remarks-presidentstate-union-address>